

Poukazuje-li st-1 na to, že sepsal velike množství dokumentů v jazyce slovenském a že v něm bezvadně úřadoval, brojí tím v podstatě opět jen proti věcné správnosti zmíněného závěru žal. úřadu a nemohl nss z důvodu již naznačeného k těmto vývodům jeho přihlížeti. Naprosto pak nesrovnává se se zákonitou působností tohoto tribunálu, aby prováděl sám teprve důkazy st-lem o kvalitě jeho úředních výkonů nabízené.

Další názory stížností projevené spočívají na mylném výkladu nař. rozhodnutí. St-1 nebyl jím zbaven úřadu na základě zákona č. 599/19, nýbrž podle zákona č. 305/21 pro nedostatečnou znalost státního jazyka a proto odpadají všechny důsledky vyvozované z onoho zákona, zejména pokud se týče bezvadnosti st-lova chování v ohledu politickém a mravním.

Neprávem dovolává se st-1 také ustanovení Šu 128 ústavní listiny, neboť ustanovení to má za účel pouze zabrániti, aby s příslušníky národních menšin nebylo nakládáno ve směrech tam vypočítaných hůře, než se státními občany jazyka čsl., nedotýkají se však otázky, jakou kvalifikaci musí míti osoby ustanovené ve veřejné službě, tedy také veřejní notáři na Slov., pokud jen kvalifikace ona, zvláště způsobilost jazyková, jest předepsána pro všechny státní občany bez rozdílu jazykové příslušnosti způsobem naprosto stejným.

Bez důvodnou je konečně i námitka založená na předpisu Šu 13 zák. čl. VII: 1886, doplňujícím § 33 zák. čl. XXXV: 1874, protože tu nejde o přelčení, nýbrž o zbavení veřejného notáře úřadu a příslušné předpisy zák. čl. XXXV: 1874 (§§ 33—47) doznaly dočasně změny ustanovením Šu 1 zákona z 12. srpna 1921 č. 305 Sb., jehož obsah byl svrchu vyložen.

Stížnost jest tedy ve všech směrech bezdůvodná a bylo ji zamítnouti. Z pouhé kasatorní činnosti nss-u vymyká se vůbec ta část petita stížnosti, která požaduje více než pouhé zrušení nař. rozhodnutí. Nárok na přisouzení útrat nemá podle zákona (§ 40 zák. o ss) st-1 ani když zvítězí.

Č. 2825.

Veřejní notáři (Slovensko): Neznalost jazyka československého jest důvodem pro zbavení notáře úřadu podle zák. č. 305/1921, a to i v okrese majícím jinonárodní menšinu více než 20% a třebas zástupce notářův jazyk čsl. ovládá.

(Nález ze dne 2. listopadu 1923 č. 18.466).

Prejudikatura: Boh. 2242, 2584 a 2824 adm.

Věc: Dr. Gejza P. v Nitře proti ministerstvu spravedlnosti (tabulární scudce Jos. Křepinský) stran zabránění úřadu veřejného notáře.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: — — —

Podle Šu 2 zák. čl. XXXV: 1874 ve znění doplněném Šem 1. zák. čl. VII: 1886 jest jednou ze zákonných podmínek pro ustanovení veřejným notářem úplná znalost státního úředního jazyka.

Tímto jazykem jest nyní vzhledem k ustanovení §u 1 zákona z 29. února 1920 č. 122 Sb. jazyk čsl. Pokládá-li tedy žal. úřad st-le za nezpůsobilého k výkonu úřadu veřejného notáře proto, že u něho není splněna podmínka, kterou zákon vyhledává k ustanovení veřejným notářem, totiž náležitá znalost čsl. jazyka, a zbavil-li st-le z tohoto důvodu podle §u 1. zák. z 12. srpna 1921 č. 305 Sb. úřadu veřejného notáře, nelze ve výroku tom shledávati zásadně žádnou nezákonnost.

Miní-li st-l, že neznalost jazyka státního — čsl. — nemůže býti za závadu, když jde o okres nitranský, ve kterém jest přes 20% obyvatel maďarské národnosti, na něž by se jeho notářská činnost mohla omeziti, stačí ho odkázati na cit. již předpis zák. čl. XXXV: 1874 a VII: 1886, dle nichž se vyhledává u každého veřejného notáře bezvýjimečně znalost jazyka státního, tedy nyní čsl., bez ohledu na jazykové poměry v obvodu jeho působnosti.

Pokud by závěrečné poznámce st-lově, že bývalý jeho náměstek byl mocen jazyka slovenského, mělo býti rozuměno tak, že tím byla nahrazena jeho vlastní nedostatečná znalost tohoto státního jazyka, bylo by nutno názor ten prohlásiti za úplně pochybený, neboť zákon č. 305/21 v tom směru nějakou výjimku nepřipouští. . .

Č. 2826.

Stavební právo: Rozhodnutí stavebního úřadu ukládajícího majiteli domu úpravu chodníku není zmatečným, třeba odporuje svým obsahem zákonu.

(Nález ze dne 3. listopadu 1923 č. 20.280/22).

V ě c: MUDr. Nathan R. v K. proti zemskému správnímu výboru v Praze o zřízení chodníku při domě.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Žádosti MUDra Nathana R., lékaře a majitele domu čp. 171-I. v K. za povolení ročního odkladu k uloženému již dříve provedení opravy fasády domu vyhověla městská rada v K. v zasedání svém ze 17. září 1920, prodlužujíc lhůtu k opravě do konce srpna 1921 a současně žadateli ukládajíc, aby do téže lhůty dal chodník při tomto domě, v ulici Čes. Legií položený, vydlážditi žulovými deskami, pokud jest vydlážděn obyčejným dlažebním kamenem; o tom byl Dr. R. zpraven výměrem městského úřadu z 21. září 1920, proti němuž — zejména pokud jde o uloženou mu povinnost — opravného prostředku nepodařilo, nýbrž později ještě, dne 10. června 1921, za další lhůty k provedení opravy fasády zažádal.

Byv výměrem městského úřadu v K. ze dne 31. března 1922, doručeným mu dne 7. dubna 1922, vyzván, aby započal jak s opravou fasády, tak s položením chodníku, jak mu bylo uloženo, stěžoval si dne 28. dubna 1922 u městského úřadu ohledně položení chodníku k městské radě, která výnosem z 19. května 1922 zamítla stížnost jakožto bezdůvodnou a sdělila st-li, že trvá na tom, aby řečený chodník položil. Další stížnost zamítla osk v K. výnosem z 21. června 1922 z důvodu,